

Δ

Det hændte på et teater, at der gik ild i kulisserne. Klovnen kom for at underrette publikum derom. Man troede, det var en vittighed og klappede; han gentog det, man jublede endnu mere.

Således tænker jeg, at verden vil gå til grunde under almindelig jubel af vittige hoveder, der tror, at det er en vits.

Δ

Hvad er overhovedet betydningen af dette liv?

Deler man menneskene i to store klasser, så kan man sige, den ene arbejder for at leve, den anden har ikke dette behov.

Men det at arbejde for at leve kan jo ikke være livets betydning, da det jo er en modsigelse, at det, bestandig at tilvejebringe betingelserne, skal være svaret på spørgsmålet om dets betydning, der ved hjælp heraf skal betinges.

De øvrige liv har i almindelighed heller ingen betydning uden den at fortære betingelserne. Vil man sige, at livets betydning er at

dø, så synes dette atter en modsigelse.

Δ

Den egentlige nydelse ligger ikke i, hvad man nyder; men i forestillingen.

Hvis jeg i min tjeneste havde en underdanig ånd, der, når jeg forlangte et glas vand, ville bringe mig al verdens kostbareste vine lifligt blandede i en pokal, da ville jeg give ham hans afsked, indtil han lærte, at nydelsen ikke ligger i, hvad jeg nyder, men i at få min vilje.

Δ

Det er altså ikke mig, der er mit livs herre, jeg er en tråd, der skal spindes med ind i livets bomuld.

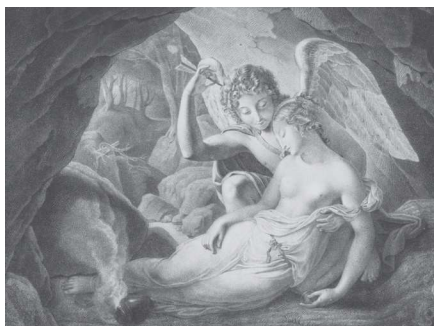
Nuvel, kan jeg end ikke spinde, så kan jeg dog klippe tråden over.

Δ

Alt vil erhverves i stilhed og guddommeliggøres i tavshed. Det er ikke blot om Psyches tilkommende barn, det gælder, at dets fremtid afhænger af hendes tavshed.

60

“Med et barn, der er guddommeligt, når du tier, dog menneskeligt, hvis du afslører hemmeligheden”.

Billede af Psyche, Amors unge og skøne elskede. Citatet “Med et barn...”, lyder på tysk: “Mit einem Kind, das göttlich, wenn du schweigst / Doch menschlich, wenn du das Geheimniß, zeigst”. Sagnet om Amor og Psyche er bedst kendt fra den romerske forfatter Lucius Apuleius’ (ca. 124 - ca. 170) hovedværk, den satiriske roman “Metamorphoses”. Her fortælles det, at Amor forelskede sig i den underskønne Psyche. Han besøgte hende kun om natten, han forbyder hende at se, hvem han er, og han pålagde